



УДК 821.134.2-31
П88

Original title: El Club de las Zapatillas Rojas. ¡El mundo es nuestro!

© 2015, Ana Sandra Punset Martínez for the text
© 2015, Paula González for the illustrations
© 2015, Penguin Random House Grupo Editorial, S. A. U.
Travessera de Gràcia 47-49. 08021 Barcelona, SPAIN

Пунсет Ана

П88 Клуб червоних кедів. Світ — наш! [Текст] : повість / Ана Пунсет ; пер. з ісп. Олени Забара. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. — 248 с.

ISBN 978-966-679-978-7

«Клуб червоних кедів. Світ — наш!» — шоста книжка з серії «Клуб червоних кедів» іспанської письменниці Ани Пунсет про дівчат-підлітків, їхню дружбу, перші закоханості і стосунки.

Незабаром канікули, Різдво, святкування Нового року. Дівчата з «Клубу червоних кедів» вирішують поїхати у Берлін до подруги Марти. Щоправда, для цього їм доведеться знайти роботу, щоби заробити гроші на квиток. Однак усе йде не за планом, особливо для Лусії, яка мусить відповісти перед батьками за свою брехню, а отже, поїздка на Різдво разом із подругами під загрозою...

УДК 821.134.2-31

© Ана Пунсет, текст, 2015
© Паула Гонсалес, ілюстрації, 2015
© Олена Забара, переклад, 2021
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2021

ISBN 978-966-679-978-7 (укр.)
ISBN 978-84-9043-452-9 (ісп.)

Усі права застережено

АНА ПУНСЕТ



Світ — наш!

Ілюстрації
Паули Гонсалес

З іспанської переклала
Олена Забара

Львів
Видавництво Старого Лева
2021

МАРТА:
Я більше не можу 

ЛУСІЯ:
Що сталося??????

МАРТА:
Усе жахливо 

ФРІДА:
Скажи, кого потрібно провчити 

МАРТА:
Мене. За те, що я така дурна...

БЕА:
Ми всі помиляємось 

СУСАНА:
І ти все ще можеш виправити

МАРТА:
Так, але це буде важко: до січня мені не дозволяють повертатися до класу, і я почуваюся самотньою

ЛУСІЯ:
А Герман? 

МАРТА:
Я його не бачила, відколи мене вигнали зі школи й замкнули вдома

РАКЕЛЬ:
А Келлен і Вівека?

МАРТА:
У них завал з уроками

БЕА:
Що ми можемо зробити? 

МАРТА:
Приїхати! 

ФРІДА:
Чому б і ні? 

МАРТА:
Серйозно??????



ЛУСІЯ:
Я ЗАЛЮБКИ!!!



БЕА:
Треба запитати в батьків, але Я З ВАМИ!!!

РАКЕЛЬ:
Плюсую!

СУСАНА:
Кінець року – чудова дата



МАРТА:
І ми їстимемо виноград разом!*

БЕА:
Обіймемося й зустрінемо Новий рік!

РАКЕЛЬ:
І влаштуємо ГРАНДІОЗНУ вечірку!



ФРІДА:
І з гарною музикою!

СУСАНА:
Не можу придумати нічого кращого!

ЛУСІЯ:
Щойно я розширила список бажань Королям і додала квиток



МАРТА:
Я ВАС ТААААК ЛЮБЛЮ

ЛУСІЯ:
ЧК4Е!!!!!!

* Згідно з давньою іспанською традицією, у новорічну ніч під кожен удар курантів потрібно з'їсти по виноградині, загалом дванадцять ягід. Це гарантуватиме добробут на весь наступний рік. За новітньою інтерпретацією, з'їдаючи кожен виноградину, потрібно загадувати бажання. — Прим. пер.

1 Повернення принца

Після заняття з хіп-хопу ефект був завжди однаковий: Лусія почувалася гіперстомленою та водночас на диво сповненою енергії. Лише два дні до різдвяного концерту, де вона виступатиме в театрі перед повнісіньким залом глядачів. Здавалося, ще багато що можна вдосконалити. З балетом два тижні тому не було й половини такого хвилювання, адже Лусія вже давно практикувала одні й ті самі рухи.

Зрештою, подруга й напарниця Надя мусила мало не силоміць відтягти Лусію від дзеркала, перед яким вона безперестанку відпрацьовувала *pop, lock and drop it*. Треба було виконувати рухи руками та стегнами й нахили (як на відео *Huey* із такою самою

назвою), однак це виявилося не так легко, як здавалося чи показано на відео. Геть не так!

— Якщо ти так тренуватимешся, то щось собі пошкодиш і потім на концерті вже точно не виступиш добре, адже не зможеш танцювати! — сварила її Надя у роздягальні.

Лусія розпустила рудий хвіст і зав'язала вже вище, щоб зібрати волосся, яке вибілося з-під гумки. Потім зняла спортивні штани.

— Це мій перший виступ із хіп-хопу, і я не хочу його провалити, — пояснила вона. Дістала з шафки свій одяг і почала перевдягатися.

— Ти його не провалиш, адже ходиш сюди всього три місяці, а вже танцюєш краще за мене, хоч я займаюся хіп-хопом мало не все життя. Ти налаштована на погане! — заперчила Надя. Вона перед дзеркалом надягнула кепку «New York Yankees». Її каштанове волосся розсипалося по спині.



Надя застібнула худі, щоб сховати пупок із пірсингом, який сорочка залишала на видноті, взяла куртку й готова була йти. Лусія також перевдягнулася, підфарбувала губи блиском і бадьоро попрямувала з подругою.

Коли дівчата вже виходили на вулицю, задзвонив Лусіїн мобільний. Вона дістала телефон із фіолетового рюкзака, що несла на плечі. Та коли побачила, чиє ім'я висвітлювалося на екрані, аж заклала на місці, і її мало не гримнуло дверима, які відпустила Надя. Добре, що подруга вчасно зреагувала і їх таки притримала.

— Ще трохи, і я б тебе прибила, — Надя зробила жест, наче витирала піт із чола.

— Пробач, це просто... — відповіла Лусія і вийшла на вулицю, однак не знала, з чого почати.

Несила було стримати широчезну усмішку, яка виказувала все, що дівчина відчувала цієї миті. Це ВІН викликав у НЕЇ таку реакцію.

— Що там, капосна? Вимагаю пояснень негайно! — вигукнула Надя і легко вщипнула Лусію за щоки, вже рожеві від емоцій.

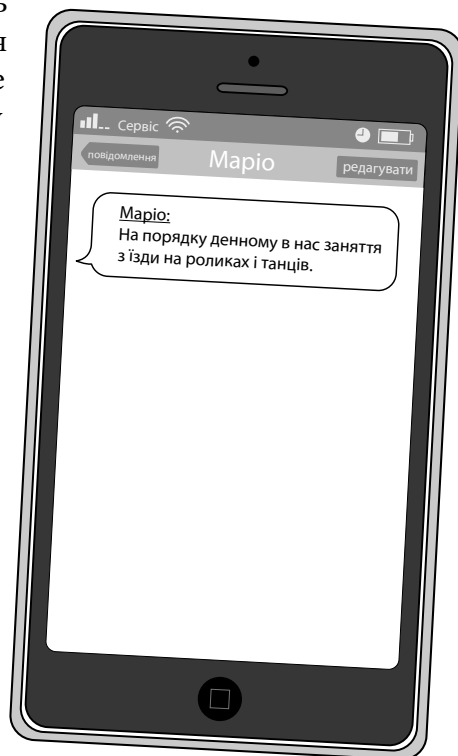
Лусія засміялася й підійняла руку — попросила зачекати хвилику: їй треба було глибоко вдихнути, перш ніж розповісти подрузі ВСЮ історію. А тим часом і нерви заспокоїти.

Вона вся тремтіла, аж до самих вій! Просто посеред вулиці Лусія почала розповідати, що сталося під час їхньої шкільної поїздки на лижі минулого тижня: як вона познайомилася з красивезним хлопцем Маріо, що спочатку здавався їй зухвальцем, а потім виявився мало не принцом на білому коні. Розповіла й про те, що під час прощання біля автобуса вони домовилися побачитися в Барселоні. Однак, якщо не враховувати кількох повідомлень (ДУЖЕ МАЛО), після повернення вони не спілкувалися, тому що Маріо сказав, що в нього екзамени.

— А тепер що він каже? — запитала Надя й широко розплющила очі, заражена емоціями подруги.

— Поглянь, — відповіла Лусія і всміхнулася до самих вух.

У Наді здивовано піднялися брови.



— Вау, як романтично... — промовила Надя, помітно розчарована.

— Це такий жарт, — пояснила Лусія і розповіла, що в той день, коли вони з Маріо робили ангелів посеред засніжених гір, саме про це й домовлялися.

— Та годі, це лише привід побачитися з тобою, — зробила висновок Надя.

— Ну, так, — мусила визнати Лусія. — НАРЕШТІ!

У голові аж паморочилося: що йому відповісти? Лусії кортіло побачити Маріо від минулої суботи, коли вони попрощалися, однак вона намагалася приховати, що сумує за хлопцем. Надя запропонувала рушити з місця, щоб не перетворитися на «пташок, які задубіли від холоду». Лусія мала проїхати на метро кілька зупинок «униз», а Надя жила поруч, тому вирішила просто провести подругу до станції. Потрібно було НЕГАЙНО обміркувати найкращий час для очікуваної зустрічі з Маріо.

— Чому б тобі не запросити його на концерт із хіп-хопу? Він там зможе пройти експрес-курс танців... — запропонувала Надя.

Лусія злякано дивилася на подругу: вона геть здуріла?

— НІЗАЩО У СВІТІ!